

la forma més tranquil·la y s'ha ben observat que la joventut casi be n'está indemne, casi tot son homes de certa edat y lo que 's ben cert es que tots son flachs de cervell, á menos d'aquells que la *simulan* que també 'n coneix cassos.

En son desenrotllo hi jugan un gran paper la predisposició, la debilitat d'enfermitat, la enveja y com á causes més indirectes la lectura de diaris com *Lo Brusi*, *La Publicidad*, *El Ciero* y altres d'un gran sentit filosófic y social com *El Toreo*, etc., etc., pero sobre tot una de les causes més fortes es l'existencia més ó menos grossa de catalanistes en la població y es d'advertir que en aixó de catalanistes hi fa més la activitat que demostrin ó senyals de vida que donguin que no el mateix nombre d'ells.

Y una vegada ab aquets antecedents, provém de descriure la Catalanophobia en les formes més corrents.

Sintomas: la malaltia sol tenir un comensament molt *insidiós*, el pacient que ja está predisposat per una de les causes qu'hem dit avans, se sent pres d'una apatia una especie de nyonya que 'l porta á no fer res ó gayre res, vull dir res intelectual, es el periodo d'incubació, en que 'l malalt no sembla que ho sigui, mes tant bon punt se sent parlar de Catalunya y de catalanistes, tot primer li venen unes ganes de riure com de una cosa ridícula, després de una relativa calma llavors comensa el periodo d'excitació, el pacient se sent com un frenesí una especie de aversió á tot lo que tinga relació ab catalanisme, sentiment de neguit y animositat que va creixent y desenrotllantse fins á no deixar sossegar al pobre Catalanophobe que está desconegut, y aixís veurém homes paci-

fics que eran avans y avuy semblan possehits del dimoni no més que ensenyantlosi les quatre barres; altres que may s'habian cuydat de res més que dels seus negocis, despreciantho tot, avuy en sa fal·lera fins s'acoblant ab quatre ximplers per dirigir la *societat* que está fundament amenaçada en ses arrels per aquests dolents dels catalanistes; en veurém d'altres, persones digníssimes de recte criteri y no d'escasses llums, que ocupan elevats puestos, que son ben volguts de tothom fins dels catalanistes y no obstant entrant en aqueixa materia ja 'ls tenim canviats, ja no tocan pilota, si be que per fort que 'ls hi agafi, sempre el deliri es correcte, donchs la educació y la delicadesa de sentiments se coneixen fins en lo desvari furiós.

Hi ha que notar que aquest sentiment de repulsió y horror pel Catalanisme es inconscient sens saber ben be per que y en aixó principalment estriba la malaltia que 'ns ocupa, donchs que 'l noranta per cent dels catalanóphobos no saben que vol dir Catalanisme y un cinquanta, pel cap baix, no foren caposos de compèndrerho, aixó sí, tots fan el mateix, ningú se 'n vol enterar, ne fugen sempre y tot fugint ja 'ls hi ve la quimera y llavors ho ataca tot perque tot els hi sembla el fantasma y no's recordan de amistats, relacions, favors, res, ni de llassos més sagrats que tot aixó, jinfelissos! fins moltes vegades aquesta especie d'odi 's fa personal y llavors, pobrets dels catalanistes que un d'aquests malalts tingues poder ó fos autoritat, ens cassarian ab llassos com els gossos folls pels carrers.

Una particularitat de la Catalanophobia olotina es que aquí no la pateixen els *castellans* que hi resideixen, no 'n coneix cap que l'hagi agafada,